

Der gives de skattepligtige mulighed for at *befri sig for skattepligten* ved at indbetale det dobbelte af skattens beløb på spærret konto i en sparekasse som en *bunden opsparing*. Om tidspunktet for frigivelse af de spærrede konti træffer finansministeren afgørelse med tilslutning af rigsdagens finansudvalg. Frigivelse skal senest ske inden udgangen af 1960. Indskuddene forrentes med 4 pct. p. a. med tillæg af rentes rente, men renten kan først udbetales efter indskuddenes frigivelse.

Afgiften forfalder til betaling på een gang den 1. februar 1952. Forfaldstiden er sat så sent for at give den skattepligtige bedre mulighed for at tilvejebringe et beløb, ved hvis indsættelse på spærret konto han kan befri sig for skattepligten.

Ifølge § 3, stk. 1, fritages personer, der dokumenterer, at de har *indgået ægteskab* i første skattehalvår, for halvdelen af den pålignede skat, og ved § 3, stk. 2, er der foreslået tillagt finansministeren bemyndigelse til at fritage for skatten, hvor den skattepligtige godtgør, at han uden at være familieforsørger i statsskattelovens forstand til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, der på grund af alderdom eller svagelighed er ude af stand til selv at forsikke sig sit underhold.

De på spærrede opsparingskonti indsatte beløb skal frigives i tilfælde af indskyderens *død* eller *konkurs* og udbetales til boet. Efter forslagets § 9 kan frigivelse endvidere finde sted, når indskyderen overfor sparekassens bestyrelse dokumenterer, at han har indgået ægteskab eller har *påbegyndt selvstændig virksomhed*, hvortil han skal bruge midlerne. Efter forslagets § 10 skal sparekassetilsynet varetage tilsynet med og revisionen af de spærrede opsparingskonti.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *finansministeren* bl. a.:

„Forslaget om tillægsindkomstskat for ikke-forsørgere svarer i hovedsagen til et forslag, der blev fremsat af venstre-regeringen i 1947, men der er dog visse ændringer, som tager hensyn til de forhandlinger, der dengang fandt sted i rigsdagen. Det er tanken, at skatten skal lignedes på indtægter, der i hovedstadsområdet udgør 2 000 kr. og derover; i købstæderne og de større bymæssige bebyggelser er grænsen 1 800 kr., og i de rene landkom-